

عنوان مقاله:

بررسی میزان هیدروکربورهای نفتی در آب و رسوبات بستر ناحیه شمال خلیج فارس و تعیین ضریب همبستگی بین آنها

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی سواحل، بنادر و سازه های دریایی (سال: 1377)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد شریف فاضلی - دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

عباس اسماعیلی - دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

فریده خسروان - دانشکده علوم و مهندسی صنایع غذایی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

همیرا آگاه

خلاصه مقاله:

از آنجا که خلیج فارس یکی از منابع مهم اقتصادی کشورمان و همچنین از منابع مهم نفتی جهان بوده و روند توسعه و فعالیتهای انسانی در منطقه، منجر به آلودگیهای مختلف مخصوصا آلودگیهای نفتی در این اکوسیستم آبی کم نظیر گشته است، ضروریست تا با شناخت منابع آلاینده نفتی و تعیین میزان آنها، جهت جلوگیری از ورود آلاینده های فوق الذکر و حفاظت از این اکوسیستم پر گهر چاره اندیشی و اقدام نمود. در این بخش از تحقیقات به بررسی میزان هیدروکربورهای نفتی در ابهای سطحی و رسوبات بستر سرتاسر ناحیه شمالی خلیج فارس و تعیین ضریب همبستگی بین آب و رسوبات و تاثیرگذاری آنها بر یکدیگر پرداخته است. جهت نیل به اهداف فوق، نمونه برداری از 27 ایستگاه در 9 ترانسکت مختلف از شرق به غرب (A,B,C,D,E,F,G,H,I) و هر یک از سه عمق متفاوت (10، 30 و 50 متری عمود بر ساحل) صورت گرفته است. آماده سازی و آنالیز نمونه ها جهت استخراج هیدروکربورهای نفتی از روش مویام (MOOPAM) توسط دستگاه سوکسله و حلالهای هگزان و دی کلرومتان و با استفاده از دستگاه U.V.F انجام پذیرفته است. ضریب همبستگی بین آب و رسوبات به روش اماری EXPLOR انجام و آنالیز خوشه ای جهت تعیین و تشخیص همبستگی و تاثیرگذاری بین آب و رسوبات محاسبه و رسم گردیده است. نتایج حاصل از این تحقیق نسبت به ترانسکت (A,B,C,D,E,F,G,H,I) از شمال شرقی به شمال غربی) و نسبت به عمق (10، 3 و 50 متری عمود بر ساحل) تقسیم بندی و جداگانه تجزیه و تحلیل گردیده است. همچنین به علت وسعت زیاد مناطق شمالی خلیج فارس، آن را به سه بخش شرقی، میانی و غربی نیز تقسیم بندی و هر یک از مناطق بطور جداگانه بررسی و تجزیه و تحلیل گردیده اند. نتایج کلی این تحقیقات مبین آن است که بیشترین میزان هیدروکربورهای نفتی در ابهای سطحی خلیج فارس نسبت به عمق در اعماق 30 متری و نسبت به ترانسکت به ترتیب اولویت در ترانسکت های G, H, I و نسبت به منطقه در بخش شمال غربی خلیج فارس تجمع نموده اند. کمترین میزان هیدروکربورهای نفتی در ابهای سطحی خلیج فارس در اعماق 10 و بعضا 50 متری و در بخش میانی آن نسبت به دو بخش شرقی و غربی می باشد. در رسوبات بستر شمال خلیج فارس، بیشترین میزان هیدروکربورهای نفتی در اعماق 50 متری و در بخش شمال غربی مشاهده گردیده است. دلیل ازدیاد هیدروکربورهای نفتی در ابهای عمق 30 متری، می تواند وجود ذخایر و منابع نفتی در این منطقه و نزدیک بودن آنها به خطوط کشتیرانی باشد و کمترین آنها در ابهای عمق 10 متری را می توان وجود امواج و جریانهای ساحلی و نهایتا جذب و تجمع آنها به ساحل یا دفع و دور نمودن آنها از این عمق دانست. ازدیاد هیدروکربورهای نفتی در رسوبات بستر اعماق 50 متری را می توان به دلیل وجود هیدروکربورهای نفتی در آب و جذب و چسبندگی آنها به ذرات معلق موجود در منطقه و نهایتا سنگین و ته نشین شدن آنها در فاصله ای دورتر یعنی در اعماق 50 متری دانست، از طرفی این اعماق نزدیکترین محل به مسیر تردد نفتکشها و ایجاد حوادث دریایی است. دلیل ازدیاد هیدروکربورهای نفتی در آب و رسوبات بخش شمال غربی خلیج فارس، می تواند وجود ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

